

รายงานข่าวกรองทางการเงิน

เรื่อง สถานการณ์การเคลื่อนย้ายเงินทุนเพื่อชุกซ่อนในต่างประเทศ

เนื่องด้วย ปรากฏข่าวสารเกี่ยวกับบริษัทธุรกิจขนาดใหญ่ระดับโลกมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจผู้มีรายได้สูงในปัจจุบัน มีวิธีการหลบเลี่ยงภาระการเสียภาษีเป็นเงินจำนวนมากด้วยการโอนย้ายถ่ายเทรายได้ออกนอกประเทศ โดยอาศัยกลไกการจัดตั้งบริษัทบังหน้าขึ้นในต่างประเทศใช้เป็นแหล่งชุกซ่อนทรัพย์สินและปิดบังความมั่งคั่ง ซึ่งการชุกซ่อนทรัพย์สินวิธีเดียวกันนี้เป็นรูปแบบที่กลุ่มอาชญากรใช้ฟอกเงินในขบวนการค้ายาเสพติด กลุ่มนักการเมืองคอร์รัปชัน กลุ่มมาเฟียขนาดใหญ่ ฯลฯ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) จึงได้ศึกษารูปแบบการฟอกเงินที่เกี่ยวข้องกับการนำเงินออกนอกประเทศ โดยได้จัดทำรายงานเรื่องสถานการณ์การเคลื่อนย้ายเงินทุนเพื่อชุกซ่อนในต่างประเทศ มีสาระสำคัญดังนี้

1. ลักษณะการฟอกเงินโดยใช้บริษัทบังหน้า

บริษัทบังหน้าที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการฟอกเงิน คือบริษัทที่มีลักษณะผิวเผินเสมือนกิจการที่ถูกกฎหมายทั่วไป แต่ในความเป็นจริง ไม่มีการผลิต ค่าขายสินค้าหรือบริการใดอย่างเป็นธุรกิจ ในบางกรณีไม่มีแม้แต่สำนักงานที่ตั้งอย่างเป็นทางการ มีเพียงรายชื่อผู้บริหารและพนักงานเพื่อใช้ในการอ้างอิง ลงนามในเอกสารต่าง ๆ เท่านั้น วัตถุประสงค์ที่แท้จริงอยู่ที่การใช้รองรับและบริหารจัดการเงินโดยปกปิดตัวตนผู้รับผลประโยชน์ บริษัทลักษณะนี้นิยมจัดตั้งขึ้นในดินแดนที่เป็นศูนย์กลางทางการเงิน ที่ให้บริการทางการเงินโดยปกปิดข้อมูลเป็นความลับ ในการทำธุรกรรมแต่ละครั้งไม่มีการตรวจสอบหลักฐานที่มาของทรัพย์สินที่เข้มงวด และไม่ต้องระบุประเภทธุรกิจที่ชัดเจน การส่งเงินข้ามประเทศสามารถเปลี่ยนให้อยู่ในรูปของหุ้นหรือตราสารหนี้ชนิดไม่ระบุชื่อผู้ถือ ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวจะมีบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินและบริษัทที่ปรึกษาทางกฎหมายซึ่งมีกระจายอยู่ทั่วโลก ให้บริการประสานงานจัดหาผู้แทน (nominee) ในการดูแลทรัพย์สิน อีกทั้งมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินและช่องทางการให้บริการที่สะดวกรวดเร็วของธนาคารจำนวนมากที่สามารถว่าจ้างให้ดำเนินการแทนได้ ผู้เกี่ยวข้องกับบริษัทบังหน้าจึงไม่จำเป็นต้องเดินทางมายังพื้นที่ที่จัดตั้งบริษัทเลย สำนักข่าวต่างประเทศบางสำนักได้ให้ข้อมูลว่าบุคคลสามารถทำการซื้อหรือเป็นเจ้าของบริษัทบังหน้าเหล่านี้ได้โดยใช้เวลาเพียง 10 นาทีเท่านั้น

2. วิธีการฟอกเงินผ่านธุรกิจบังหน้า

ในการฟอกเงินสกปรกจำนวนมากให้กลายเป็นเงินสะอาด เสมือนมีที่มาถูกกฎหมาย ด้วยกลไกของบริษัทบังหน้า จะใช้หลักการทำธุรกิจระหว่างบริษัทเป็นเรื่องอำพรางเพื่อถ่ายเทเงินสกปรกออกนอกประเทศ มีวิธีการพื้นฐานคือการใช้บริษัทของตนเองที่จัดตั้งขึ้นอย่างถูกกฎหมายภายในประเทศ เป็นฝ่ายทำการสั่งซื้อสินค้าหรือบริการจากบริษัทบังหน้าของตนเองเช่นกันที่จัดตั้งขึ้นในต่างประเทศ ที่มีมาตรการปกปิดหรือตัดตอนร่องรอยทางการเงิน ซึ่งมักเป็นสินค้าหรือบริการที่ใช้การตกแต่งหลักฐานขึ้น มิได้มีอยู่จริง และมักเป็นการซื้อขายในราคาที่สูงกว่าปกติ ตามแต่มูลค่าเงินทุนที่ต้องการเคลื่อนย้าย หรือใช้การสร้างมูลค่าสินค้าที่แตกต่างกันเพื่อให้ต้องมีการตัดยอดทางบัญชีระหว่างกัน ทำให้ต้องมีการโอนเงินมูลค่าสูงออกนอกประเทศไปยังบัญชีในต่างประเทศ ซึ่งมักเป็นบัญชีลับที่เปิดเตรียมไว้ในประเทศที่สามที่มีนโยบายปกปิดข้อมูลลูกค้าเช่นกัน เพื่อให้การสืบสวนเป็นไปอย่างยากลำบาก เนื่องจากเจ้าหน้าที่จะไม่สามารถได้รับความร่วมมือในการเปิดเผยข้อมูล และต้องใช้เวลาในการสืบหาหลักฐานหลายขั้นตอน ด้วยวิธีการดังกล่าวนอกจากจะทำให้ผู้ฟอกเงินสามารถอำพรางผลการโอนเงินออกนอกประเทศว่าเป็นค่าสินค้าและบริการแล้ว ยังเป็นช่องทางให้สามารถหมุนเวียนเงินก้อนเดียวกันกลับสู่เจ้าของได้อย่างเป็นวงจร โดยส่งกลับในรูปเงินกู้ เงินลงทุน หรือผลกำไรต่างๆ ตามแต่รูปแบบของธุรกิจบังหน้า และการสร้างเรื่องอำพรางที่หลากหลาย โดยในกระบวนการหมุนเวียนเงินนี้ยังมีความพยายามเพิ่มความซับซ้อนในเส้นทางการเงินด้วยการเพิ่มขึ้นขั้นตอนการโยกย้ายเงินในระหว่างทาง อาทิ มีการนำเงินไปลงทุนต่อในตลาดเงินตลาดทุน ตลาดอสังหาริมทรัพย์ หรือทำธุรกิจเกี่ยวกับทรัพย์สินมีค่าต่างๆ เป็นต้น

3. รายงานการศึกษา เรื่อง “การเคลื่อนย้ายเงินทุนผิดกฎหมายของประเทศกำลังพัฒนา 2547 – 2556”

องค์กร Global Financial Integrity (GFI) ซึ่งเป็นองค์กรไม่แสวงผลกำไรในสหรัฐฯ ที่มีวัตถุประสงค์ต่อต้านการเคลื่อนย้ายเงินทุนผิดกฎหมายเพื่อกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ ได้เผยแพร่ผลงานเรื่อง Illicit Financial Flows from Developing Countries: 2004 - 2013 (พ.ศ. 2547 – 2556) ในเดือน ธ.ค.58 (เป็นการศึกษาโดยทีมนักเศรษฐศาสตร์ นักกฎหมาย และนักวิเคราะห์นโยบายผู้ทรงคุณวุฒิ) ผลงานดังกล่าวได้ให้ข้อมูลยอดเงินที่มีที่มาผิดกฎหมายที่ไหลออกจากประเทศกำลังพัฒนาและประเทศกลุ่มตลาดเกิดใหม่ ที่นำออกไปซุกซ่อนในต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงเงินที่มีที่มาจากคอร์รัปชันทางการเมือง โดยในห้วง 10 ปี ตั้งแต่ปี 2547 – 2556 มีมูลค่าเงินไหลออกโดยรวมสูงถึง 7.8 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 260 ล้านล้านบาท คิดเป็นค่าเฉลี่ยมีเงินไหลออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 ในแต่ละปี นับเป็นเกือบสองเท่าของตัวเลขอัตราการเติบโต GDP หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมของโลก ผลการศึกษายังได้ระบุว่าวิธีการนำเงินออกนอกประเทศส่วนใหญ่ (คิดเป็นร้อยละ 83.4 ของมูลค่าเงินที่ไหลออกทั้งหมด) ใช้กลไกทำธุรกิจซื้อขาย

สินค้าบังหน้า โดยตกแต่งหลักฐานการสั่งซื้อสินค้าและใบแจ้งหนี้ ที่แจ้งมูลค่าส่งออกหรือนำเข้าไม่ตรงกับความเป็นจริงเพื่อโยกย้ายถ่ายเทเงินส่วนต่าง¹

รายงานดังกล่าว ระบุว่าเอเชียเป็นภูมิภาคที่มีสัดส่วนปริมาณเงินไหลออกมากที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ 38.8 ขณะที่ในภาพรวม ประเทศที่มีการลักลอบนำเงินผิดกฎหมายออกจากประเทศมากที่สุด 5 อันดับแรกของโลก ได้แก่ จีน รัสเซีย เม็กซิโก อินเดีย และมาเลเซีย ตามลำดับ ในส่วนประเทศไทย ติดอยู่ใน 10 อันดับแรกของโลก โดยอยู่ในอันดับที่ 8 มีค่าเฉลี่ยเงินที่ไหลออกปีละ 19,177 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 650,000 ล้านบาท รายละเอียดดังตาราง

Illicit Financial Outflows from the Top Ten Source Economies, 2004-2013
(in millions of nominal U.S. dollars or in percent)

Rank	Country	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Cumulative	Average
1	China, Mainland	81,517	82,537	88,381	107,435	104,980	138,864	172,367	133,788	223,767	258,640	1,392,276	139,228
2	Russian Federation	46,064	53,322	66,333	81,237	107,756	125,062	136,622	183,501	129,545	120,331	1,049,772	104,977
3	Mexico	34,239	35,352	40,421	46,443	51,505	38,438	67,450	63,299	73,709	77,583	528,439	52,844
4	India	19,447	20,253	27,791	34,513	47,221	29,247	70,337	85,584	92,879	83,014	510,286	51,029
5	Malaysia	26,591	35,255	36,554	36,525	40,779	34,416	62,154	50,211	47,804	48,251	418,542	41,854
6	Brazil	15,741	17,171	10,599	16,430	21,926	22,061	30,770	31,057	32,727	28,185	226,667	22,667
7	South Africa	12,137	13,599	12,864	27,292	22,539	29,589	24,613	23,028	26,138	17,421	209,219	20,922
8	Thailand	7,113	11,920	11,429	10,348	20,486	14,687	24,100	27,442	31,271	32,971	191,768	19,177
9	Indonesia	18,466	13,290	15,995	18,354	27,237	20,547	14,646	16,292	19,248	14,633	180,710	18,071
10	Nigeria	1,680	17,867	19,160	19,335	24,192	26,377	19,376	18,321	4,998	26,735	178,040	17,804
Total of Top 10		262,994	300,565	329,526	397,912	468,623	479,289	622,435	634,524	682,086	707,765	4,885,718	488,572
Top 10 as Percent of Total		56.5%	57.3%	60.6%	56.9%	56.6%	64.2%	68.7%	63.0%	65.8%	64.9%	62.3%	
Developing World Total		465,269	524,588	543,524	699,145	827,959	747,026	906,631	1,007,744	1,035,904	1,090,130	7,847,921	784,792

http://www.gfintegrity.org/wp-content/uploads/2015/12/IFF-Update_2015-Final.pdf p.8

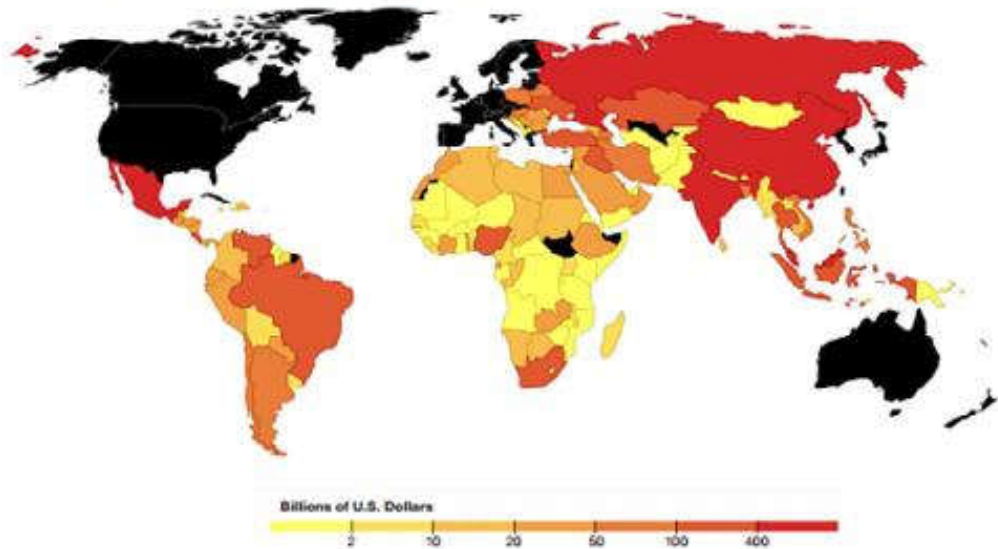
จากตารางข้างต้น การลักลอบนำเงินออกจากประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มมูลค่าขึ้นอย่างมาก โดยเป็นเงินถึงหลักล้านล้านบาท ในช่วงปี 2555 (ค.ศ.2012) และ 2556 (ค.ศ.2013) เชื่อว่าส่วนสำคัญของเงินจำนวนดังกล่าวมีที่มาที่เกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชั่น ที่สร้างความสูญเสียแก่ประเทศอย่างมหาศาลและเป็นสาเหตุสำคัญให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

¹ <http://www.gfintegrity.org/report/illlicit-financial-flows-from-developing-countries-2004-2013/>

ขณะที่ในภาพรวมระดับโลก แสดงภาพปริมาณการไหลออกของเงินทุนผิดกฎหมายจากประเทศต่างๆ ในรูปของแผนภาพ Heat Map ได้ดังนี้

Heat Map, Cumulative Illicit Financial Flows from Developing Countries, 2004-2013 (in billions of nominal U.S. dollars)

http://www.gfintegrity.org/wp-content/uploads/2015/12/IFF-Update_2015-Final.pdf p.9

4. พื้นที่ที่มีกมมีการเปิดธุรกิจบังหน้า

ตัวแปรสำคัญในสนับสนุนการจัดตั้งบริษัทบังหน้าเพื่อซุกซ่อนเงินในต่างประเทศ คือ ดินแดนที่มีกฎหมายให้ความคุ้มครองเก็บความลับของบริษัทที่มาจดทะเบียนในอาณาเขตตน ซึ่งดินแดนเหล่านี้มีทั้งที่เป็นประเทศและเป็นเขตปกครองพิเศษ ส่วนใหญ่เป็นที่รู้จักในนาม ‘สวรรค์ของการหลบเลี่ยงภาษี’ หรือ Tax Haven โดยนอกจากมีนโยบายไม่เข้มงวดในการบังคับแสดงรายการภาษีหรือบัญชีทรัพย์สินแล้ว ยังจัดเก็บภาษีรายได้ที่มาจากต่างประเทศในอัตราต่ำหรือไม่มีการจัดเก็บภาษีเงินได้เลย ทำให้เหมาะกับการนำเงินมาฝากเพื่อปกปิดความร่ำรวย ซึ่งนอกจากจะดึงดูดกลุ่มผู้ต้องการหลีกเลี่ยงการจ่ายภาษีมูลค่าสูงแล้ว ที่สำคัญเป็นการดึงดูดการทำธุรกิจผิดกฎหมาย หรือเป็นแหล่งรองรับการฟอกเงินของกลุ่มอาชญากรจากทั่วโลกอีกด้วย Tax Haven ส่วนใหญ่เป็นหมู่เกาะหรือประเทศขนาดเล็กในทะเลแคริบเบียน อาทิ บริติชเวอร์จิน (British Virgin), เคย์แมน (Cayman), บาฮามาส (Bahamas), บาเบโดส (Barbados), อารูบา (Aruba),

โดมินีก้า (Dominica), เบอร์มูด้า (Bermuda), บาร์บูดา (Barbuda) เบลีซ (Belize), ปานามา (Panama) ฯลฯ และหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิกตอนใต้ อาทิ ซาโมเอา (Samoa), นาอูรู (Nauru) และวานูอาตู (Vanuatu) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ประเทศที่เป็นแหล่งปกปิดทรัพย์สินไม่ได้มีเฉพาะประเทศเล็กๆ ที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จัก หรือมักไม่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศอื่นเท่านั้น แต่ยังรวมถึงประเทศศูนย์กลางอื่นๆ ที่มีภาพลักษณ์โปร่งใส แต่กลับเป็นแหล่งเครือข่ายคนกลางที่ให้บริการปกปิดทรัพย์สิน อาทิ สวิตเซอร์แลนด์ อังกฤษ สหรัฐฯ บราซิล ฮังการี สิงคโปร์ ฯลฯ ประเทศเหล่านี้มีบริษัทกฎหมายจำนวนมากที่รับจ้างจดทะเบียนนิติบุคคลในพื้นที่ที่เป็นสวรรค์ของการหลบเลี่ยงภาษี และมีบทบาทสำคัญในการโยกย้ายเงินเข้า-ออกประเทศ ซึ่งสะท้อนให้เห็นจุดอ่อนสำคัญที่ธนาการ สำนักงานกฎหมาย และบริษัทต่างชาติหลายแห่ง ยังคงมีการหลบเลี่ยงกฎระเบียบหรือการปฏิบัติตามกฎหมาย โดยยังคงแอบแฝงการเอื้อประโยชน์ลูกค้าในการเลี่ยงภาษีและปกปิดธุรกรรมต่างๆ ซึ่งมักรวมถึงกรณีที่มาของทรัพย์สินเกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชันทางการเมืองด้วย

4. ผลการศึกษาพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการชุกซ่อนเงินเพื่อหลบเลี่ยงภาษี

มีข้อมูลผลการศึกษาที่น่าเชื่อถือจาก Tax Justice Network หรือ กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือเพื่อความเป็นธรรมด้านภาษี ซึ่งเป็นกลุ่ม NGO ระดับสากลที่มีบทบาทต่อต้านการชุกซ่อนทรัพย์สินและเลี่ยงภาษีต่างๆ โดยทางกลุ่มมีการดำเนินการจัดอันดับแหล่งหลบเลี่ยงภาษีที่สำคัญของโลกทุก 2 ปี ซึ่งเป็นการสำรวจและวิเคราะห์จากปัจจัยด้านกฎหมาย การบริหาร และโครงสร้างของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปกปิดข้อมูลลูกค้าในประเทศต่างๆ ที่รวบรวมข้อมูลทั้งจากองค์กรระหว่างประเทศและในประเทศ โดยในปลายปี 2015 (พ.ศ.2558) ได้เผยแพร่ผลการจัดอันดับประเทศที่มีดัชนีการสนับสนุนการปกปิดข้อมูลลูกค้าสูงสุด และเป็นแหล่งชุกซ่อนเงินหลบเลี่ยงภาษีที่เป็นที่นิยม ดังตาราง

Financial Secrecy Index - 2015 Results

RANK	JURISDICTION	RANK	JURISDICTION	RANK	JURISDICTION
1	Switzerland	21	British Virgin Islands	41	Netherlands
2	Hong Kong	22	Barbados	42	Chile
3	USA	23	Mauritius	43	Saudi Arabia
4	Singapore	24	Austria	44	Australia
5	Cayman Islands	25	Bahamas	45	India
6	Luxembourg	26	Brazil	46	Philippines
7	Lebanon	27	Malta	47	Vanuatu
8	Germany	28	Uruguay	48	Ghana
9	Bahrain	29	Canada	49	Korea
10	UAE (Dubai)	30	Russia	50	US Virgin Islands
11	Macao	31	France	51	Samoa
12	Japan	32	Isle of Man	52	Mexico
13	Panama	33	Liberia	53	Norway
14	Marshall Islands	34	Bermuda	54	New Zealand
15	United Kingdom	35	Cyprus	55	Gibraltar
16	Jersey	36	Liechtenstein	56	Sweden
17	Guernsey	37	Ireland	57	Aruba
18	Malaysia (Labuan)	38	Belgium	58	Italy
19	Turkey	39	Guatemala	59	Latvia
20	China	40	Israel	60	Belize

<http://www.financialsecrecyindex.com/introduction/fsi-2015-results>

ผลการจัดอันดับของ Tax Justice Network ข้างต้น ปรากฏข้อมูลที่น่าสนใจ คือ สหรัฐฯ และสิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศที่มีภาพลักษณ์การตรวจสอบเส้นทางการเงินที่เข้มงวด กลับเป็นแหล่งปกปิดข้อมูลลูกค้า เอื้อประโยชน์ในการหลบเลี่ยงภาษีเป็นอันดับที่ 3 และ 4 ของโลกตามลำดับ รองจากสวิตเซอร์แลนด์และฮ่องกง โดยเป็นลำดับที่แซงหน้าหมู่เกาะเคย์แมนและประเทศลักเซมเบิร์ก อันเป็นดินแดนที่ขึ้นชื่อว่าเป็นแหล่งฟอกเงินอันดับต้นของโลก

ปัจจุบันธุรกิจที่ให้บริการปรึกษาและบริหารการเงินให้แก่ลูกค้าเศรษฐีจากทั่วโลกในสหรัฐฯ เป็นธุรกิจที่กำลังเติบโตมาก มีนักบัญชีและนักกฎหมายผู้เชี่ยวชาญจากประเทศอังกฤษและสวิตเซอร์แลนด์หลั่งไหลเข้ามาทำงานในสหรัฐฯ ในกระบวนการโยกย้ายถ่ายเทเงินของลูกค้าระดับเศรษฐีจากแหล่งปลอดภาษีอื่น เช่น หมู่เกาะบริติชเวอร์จิน, หมู่เกาะเคย์แมน, หมู่เกาะบาฮามาส, สวิตเซอร์แลนด์ ฯลฯ ไปยังสหรัฐฯ ที่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมั่นคงกว่าในเชิงเปรียบเทียบ ในสถานการณ์ที่ระบบการเงินโลกมีความผันผวนอย่างหนัก โดยมลรัฐที่เป็นแหล่งจัดเก็บเงินเลี้ยงภาษีที่สำคัญในสหรัฐฯ ได้แก่ รัฐเดลาแวร์ รัฐเนวาดา รัฐไวโอมิง และรัฐเซาท์ดาโคตา เป็นต้น²

5. การชุกซ่อนเงินมักมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มอาชญากรและการทุจริต

ในประเด็นที่กลุ่มเศรษฐี นักการเมือง ตลอดจนผู้มีอิทธิพลระดับผู้นำประเทศ มีพฤติการณ์ชุกซ่อนทรัพย์สินในต่างประเทศนี้ มิใช่เป็นเพียงปัญหาเรื่องการหลบเลี่ยงภาษีที่ทำให้เกิดการสูญเสียรายได้ของประเทศเท่านั้น แต่ประเด็นที่สำคัญกว่ามากคือประเด็นความเชื่อมโยงกับการก่ออาชญากรรมร้ายแรง โดยเฉพาะการคอร์รัปชันและการทุจริตในระดับนโยบาย ทั้งนี้ มีบทความจากสำนักข่าว The Guardian ซึ่งเผยแพร่ใน เม.ย.59 นำเสนอแง่มุมที่น่าสนใจว่ากรณีการชุกซ่อนทรัพย์สินดังกล่าว เป็นเรื่องของภัยคุกคามต่อระบอบประชาธิปไตย เป็นรูปแบบการคอร์รัปชันที่ฝังรากลึก โยงใยอย่างไม่ปรากฏมาก่อนในอดีต โดยผู้มั่งคั่งในระดับมหาเศรษฐีสามารถใช้เงินเพื่อซื้ออิทธิพลทางการเมืองและซื้อการวางกรอบนโยบายทางเศรษฐกิจ ที่เอื้อต่อการจัดการผลประโยชน์ส่วนตน ขณะที่นักการเมืองก็พร้อมใช้อิทธิพลในทางที่มีได้เป็นไปได้เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมอย่างแท้จริง โดยเฉพาะเมื่อเป็นกลุ่มบุคคลที่มีสถานะเป็นผู้แทนในการใช้สิทธิ์ออกเสียงกำหนดนโยบายหรือเป็นผู้ออกกฎหมายที่บังคับใช้กับส่วนรวม จึงได้นโยบายและการบริหารที่แอบแฝงผลประโยชน์ทับซ้อน มิได้สะท้อนถึงการใช้อำนาจทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพตามระบอบประชาธิปไตย โดยพฤติการณ์พยายามชุกซ่อนทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบในต่างประเทศ ยังแสดงถึงเจตนาการหลีกเลี่ยงกฎระเบียบของสังคมที่ตนมีบทบาทเป็นผู้บริหาร เป็นเสมือนการปล้นเงินงบประมาณของโรงเรียน โรงพยาบาล หรือสาธารณูปโภคต่างๆ³

2

<http://bigstory.ap.org/article/6352562d2bf2487d8e7894f9aa8936a9/us-emerging-tax-haven-alongside-switzerland-caymans>

<http://www.theguardian.com/news/commentisfree/2016/apr/10/money-offshore-corrupt-democracy-political-influence>

ฉะนั้น การปราบปรามอาชญากรผู้เกี่ยวข้องในวงจรงดงกล่าว จึงนับเป็นวาระที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นเพราะสร้างความเสียหายแก่ประเทศอย่างรุนแรง ทั้งนี้ จากการรั่วไหลของข้อมูลเอกสารลับฉบับลับจากบริษัทกฎหมายในประเทศปานามาเมื่อต้นเดือน เม.ย.59 ที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่าหลายประเทศยังคงมีจุดอ่อนในการกำกับตรวจสอบและสืบสวนเส้นทางการเงินของผู้มีฐานะร่ำรวยและมีอิทธิพลทางการเมือง หลังกรณีดังกล่าวหลายประเทศต่างตื่นตัวในการตรวจสอบเส้นทางการเงินระหว่างประเทศของบุคคลสำคัญเหล่านี้ โดยยกระดับการมีบทบาทในการร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน บทบาทในการร่วมมือกดดันกลุ่มประเทศที่เอื้อประโยชน์ในการปกปิดข้อมูล รวมทั้งบทบาทในการปรับปรุงมาตรการเสริมสร้างความโปร่งใสอย่างเป็นรูปธรรม

